

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Romualda Spyt

w sprawie z wniosku G. W.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G.
o prawo do emerytury w związku z pracą w warunkach szczególnych,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 13 lutego 2014 r.,
skargi kasacyjnej organu rentowego od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 28 maja 2013 r., sygn. akt III AUa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w [...] z dnia 28 maja 2013 r. w sprawie z wniosku G. W. o emeryturę, III AUa [...].

Skarga została oparta na podstawie naruszenia prawa materialnego, tj. art. 184 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) w związku z art. 108 i art. 106 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony (jednolity tekst: Dz.U. z 2004 r. Nr 241, poz. 2416 ze zm.), przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie powyższych przepisów, polegające na przyjęciu przez Sąd drugiej instancji, że do stażu pracy w szczególnych warunkach zalicza się okres odbywania służby wojskowej przez ubezpieczonego, tj. okres od 12 lutego 1974 r. do 16 grudnia 1975 r.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej skarżący powołał się na rozbieżności w orzecznictwie Sądów różnych szczebli na tle uznawania okresu odbywania służby wojskowej do stażu pracy w szczególnych warunkach.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne (pkt 1), istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów (pkt 2), zachodzi nieważność postępowania (pkt 3) lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (pkt 4). W związku z tym wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien wskazywać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w powołanym przepisie, a jego uzasadnienie zawierać argumenty świadczące o tym, że rzeczywiście, biorąc pod uwagę sformułowane w ustawie kryteria, istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy.

Skarżący powołuje się na potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów stanowiących podstawy skargi kasacyjnej. W tym kontekście wskazać należy, że orzecznictwo Sądu Najwyższego w kwestii zaliczenia okresu zasadniczej służby wojskowej do okresu pracy w szczególnych warunkach nie było jednolite. O takim zaliczeniu pozytywnie przesądzono w wyrokach: z dnia 6 kwietnia 2006 r., III UK 5/06 (OSNP 2007 nr 7-8, poz. 108); z dnia 25 lutego 2010 r., II UK 215/09 (OSNP 2011 nr 15-16, poz. 219), II UK 219/09 (niepublikowany); z dnia 9 marca 2010 r., I UK 333/09 (niepublikowany); z dnia 17 maja 2012 r., I UK 399/11 (niepublikowany); z dnia 24 maja 2012 r., II UK 265/11 (niepublikowany); z dnia 27 lipca 2012 r., I UK 82/12 (niepublikowany) i z dnia 5 czerwca 2013 r., III UK 87/12 (niepublikowany).

Natomiast stanowisko negatywne przedstawiono w wyrokach: z dnia 22 lutego 2007 r., I UK 258/06 (OSNP 2008 nr 5-6, poz. 81), z dnia 11 marca 2009 r., II UK 347/08 (niepublikowany), z dnia 8 kwietnia 2009 r., II UK 331/08 (niepublikowany), z dnia 24 kwietnia 2009 r., II UK 334/08 (OSNP 2010 nr 23-24,

poz. 294), z dnia 7 grudnia 2010 r., I UK 203/10 i w postanowieniu z dnia 20 kwietnia 2011 r., I UK 37/11 (niepublikowane).

Z tego względu Sąd Najwyższy, w sprawie II UK 349/12, postanowił o przedstawieniu do rozstrzygnięcia powiększonemu składowi Sądu Najwyższego zagadnienia prawne budzące poważne wątpliwości: „Czy okres zasadniczej służby wojskowej podlega zaliczeniu do okresu pracy w szczególnych warunkach, wymaganego do nabycia prawa do emerytury na podstawie art. 184 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.)?”.

Sąd Najwyższy w składzie powiększonym, w uchwale z dnia 16 października 2013 r., II UZP 6/13 (LEX nr 1385939), rozstrzygnął przedstawiane wątpliwości, stwierdzając, że: „Czas zasadniczej służby wojskowej odbytej w okresie obowiązywania art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz.U. Nr 44, poz. 220, w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 1974 r.) zalicza się - na warunkach wynikających z tego przepisu - do okresu pracy wymaganego do nabycia prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym (art. 184 w związku z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, tekst jedn.: Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.).”.

W związku z powyższym nie zachodzi potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecnictwie sądów, wobec czego, z mocy art. 398⁹ k.p.c., należało postanowić jak w sentencji.

[aw]